

1. ÜNİTE

KUR'AN-I KERİM'İ TANIYALIM



ÜNİTEMİZE HAZIRLANALIM

1. Kur'an-ı Kerim mealinin arkasında yer alan fihristten yararlanarak Kur'an-ı Kerim'in hangi konular üzerinde daha fazla durduğunu tespit edelim.
2. Hz. Yusuf kıssasını aile büyüklerinize sorup anlatmasını isteyelim.
3. İslam, takva, sabır ve sulh kavramlarının anlamını araştıralım.



I.KUR'AN-I KERİM'İN TEMEL KONULARI

1. Tevhid

Sözlükte “tek ve bir olmak” anlamındaki vahd (vahdet, vühûd) kökünden türeyen **tevhid** “bir şeyin bir ve tek olduğunu kabul etmek” demektir.¹

Tevhid, insanın yaratılış esasıdır.² Yaratılış sırasında insanların Allah’a verdikleri sözdür tevhid.³

Tevhid, Allah’ı (celle celalühu*) zatında ve sıfatlarında birlemektir. O’nun asla eşi ve benzeri olmadığına inanmaktır.

Tevhid, İslam’ın özüdür ve Allah’ın (c.c.) bir ve eşsiz olduğuna iman etmektir. Tevhid, tüm peygamberlerin getirdiği ortak inançtır. Kur’an’da anlatılan peygamberlerin mesajlarına göz attığımızda ilk olarak Allah’ın (c.c.) birliğine vurgu yaptıklarını görürüz. Çünkü Allah’ın (c.c.) birliğine iman olmadan İslam inancı gerçekleşmiş olmaz. Bu nedenle Müslüman olmanın ilk şartı Kelime-i Şehâdet getirmek yani “Allah’tan başka ilah olmadığına ve Hz Muhammed’in (s.a.v.) Allah’ın kulu ve elçisi olduğuna” şahitlik etmektir.

Tevhid, inancın temelidir. Pek çok ayet de bu nedenle tevhide vurgu yapmaktadır:

• “Andolsun ki Nuh’u elçi olarak kavmine gönderdik. Dedi ki: Ey kavmim! Allah’a kulluk edin, sizin O’ndan başka ilahnız yoktur...”⁴

• “Ad kavmine de kardeşleri Hûd’u (gönderdik). O, dedi ki: “Ey kavmim! Allah’a kulluk edin, sizin O’ndan başka ilahnız yoktur...”⁵

• “Semûd kavmine de kardeşleri Salih’i (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah’a kulluk edin, sizin O’ndan başka ilahnız yoktur...”⁶

• “Medyen’e de kardeşleri Şuayb’ı (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah’a kulluk edin, sizin O’ndan başka ilahnız yoktur...”⁷

HADİS

Allah Rasulü (sallallahu aleyhi vesselem*), Muaz b. Cebel’i (Radiyallahu anh*) Yemen’e vali ve bir davetçi olarak gönderdi ve ona şöyle buyurdu: “*Sen kitap ehli olan bir topluma gidiyorsun. Onları, Allah’tan başka ilah olmadığına ve benim Allah’ın Resûlü olduğuma şahitlik etmeye davet et. Eğer onlar bu davete uyup itaat ederlerse, Allah’ın kendilerine her bir gün ve gecede beş vakit namazı kesin olarak farz kıldığını bildir. Şayet buna da itaat ederlerse, Allah Teâlâ’nın, zenginlerden alınıp fakirlerine verilmek üzere, kendilerine zekâtı mutlak surette farz kıldığını bildir. Buna da itaat edip uydukları takdirde, onların mallarının en gözde ve kıymetli olanlarını almaktan sakın. Mazlumun bedduasını almaktan da son derece çekin, çünkü onun bedduası ile Allah arasında bir perde yoktur.*”

(Buhârî, Tevhid, 1.)

Hadisten anladıklarınızı arkadaşlarınızla paylaşınız.

* s.a.v.: Salat ve selam onun üzerine olsun.

* r.a.: Allah ondan razı olsun.

1 Komisyon, Dini Terimler Sözlüğü, s. 457.

2 Rum suresi, 30. ayet.

3 A’râf suresi, 172-173. ayetler.

* Onun şanı ne yücedir.

4 A’râf suresi, 59. ayet.

5 A’râf suresi, 65. ayet.

6 A’râf suresi, 73. ayet.

7 A’râf suresi, 85. ayet..

1. ÜNİTE

Biz Müslümanlar Kelime-i Şehâdeti getirirken; “Eşhedu en la ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlüh” diyoruz. Yani inancımızın temeli olan kelimeyi söylerken, Allah’tan (c.c.) başka ilah olmadığına ve Hz. Muhammed’in (s.a.v.) Allah’ın (c.c.) kulu ve peygamberi olduğuna şehadet ettiğimizi dile getirmiş oluyoruz.

İlk insan ve ilk peygamber Hz. Âdem’den (aleyhisselam*) bu yana inananların ortak sözüdür: “İlâ ilâhe illallah”. Allah’tan (c.c.) başka ilah yoktur anlamına gelen bu söz kelime-i tevhiddir.

Hiz. İbrahîm (a.s.), bize Allah’ı (c.c.) nasıl bilmemiz gerektiği hususunda güzel bir örnek sergilemektedir: **“Beni yaratan ve bana doğru yolu gösteren O’dur. Beni yediren, içiren O’dur. Hastalandığım zaman bana şifa veren O’dur. Benim canımı alacak, sonra beni diriltecek O’dur. Ve hesap günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum O’dur.”**⁸ Allah’ı (c.c.) birlemenin bir diğer yönü günahları bağışlayıcı olarak sadece Allah’ı (c.c.) kabul etmektir. İnanan bir insan hata yapar ve bu hatasının farkına varırsa hiçbir aracıya gerek duymadan doğrudan Allah’a (c.c.) yönelir ve O’ndan bağışlanma diler.

TARTIŞALIM

Hiz. İbrahîm (a.s.) ateşe atılırken, Allah’a sonsuz iman ve tevekkül içinde korkusuzca dua etmiştir.

Hiz. İbrahîm’in (a.s.) ateşe atılmasını, ateşin onu yakmamasını ve Hiz. İbrahim’in (a.s.) duasını tevhid inancı çerçevesinde arkadaşlarınızla tartışınız.



“Hiz. İbrahîm’in ateşe atıldığı yer olarak rivayet edilen Balıklıgöl/Şanlıurfa”

Kur’an-ı Kerim bize çok açık bir şekilde tevhidi anlatan örnekler vermektedir: **“Eğer yerde ve göklerde Allah’tan başka ilahlar bulunsaydı, yer ve gök, (bunların nizamı) kesinlikle bozulup gitmişti. Demek ki Arş’ın Rabb’i olan Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir.”**⁹ Yerde ve göklerde Allah’tan (c.c.) başka ilahlar olsaydı evrende bu düzen ve ahenk olmazdı. İşte kainatın içinde bulunduğu bu muhteşem düzen, Allah’ın (c.c.) birliğinin en önemli delillerinden biridir. Tevhid kainatta düzenin, yaşamda huzurun güvencesidir. Toplumda yardımlaşmanın, dayanışmanın, kardeş olmanın, bir olmanın ve barış içinde yaşamının adıdır.

BİLGİ KUTUSU

Tevhid; Allah’ı (c.c.) birlemektir.

Tevhid; Allah’tan (c.c.) başkasına ibadet etmemektir.

Tevhid; yalnız Allah’tan (c.c.) yardım istemektir.

Tevhid; Allah’a (c.c.) oğullar ve kızlar isnat etmemektir.

Tevhid; yaratanın ve öldürenin, yedirenin ve içirenin, hastalandığımızda şifa verenin Allah (c.c.) olduğuna inanmaktır.

⁸ Şuara suresi, 78- 82. ayetler.

⁹ Enbiya suresi, 22. ayet.

* a.s.: Ona selam olsun

Tevhid, inanç esaslarının ilkidir. Allah’a (c.c.) kendisinin istediği şekilde inanmanın adıdır. Bunun en önemli yolu ise Allah’ı (c.c.) Kur’an’da kendisini tanıttığı gibi tanımaktan geçmektedir.

Tevhid suresi de denilen İhlas suresi aslında bize tevhidin özünü belirtmekte ve Allah’a (c.c.) nasıl inanacağımızı açıklamaktadır: **“De ki: O Allah birdir. Allah Samed’dir. (Her şey O’na muhtaçtır.) O, hiçbir şeye muhtaç değildir. O, doğurmamış ve doğmamıştır. O’nun hiçbir dengi yoktur.”**¹⁰ İhlâs suresinde, Allah’ın (c.c.) ortağı bulunmaması anlamında bir olduğu, denginin bulunmadığı, kendisiyle diğer varlıklar arasında benzerlikten söz edilemeyeceği ifade edilmekte yani tevhid anlatılmaktadır.



Allah (c.c.)

Namaz kılarken okuduğumuz Fatıha suresinde her gün defalarca O’nun birliğine vurgu yapıyoruz; **“Yalnız Sana ibadet eder, yalnız Senden yardım dileriz.”**¹¹

Tevhidin zıddı olarak karşımıza çıkan kavram, şirkir. **Şirk**; Allah’a (c.c.) inanmakla birlikte başka varlıkları Allah’a (c.c.) ortak kılma ve eş tanımaktır. Hayatları boyunca tevhid mücadelesi veren peygamberlerin vefatından sonra insanlar Allah’tan (c.c.) başka ilahlar edinmeye başlamıştır. İşte son peygamber Hz. Muhammed (s.a.v.) ve ona indirilen Kur’an-ı Kerim bu yozlaşmayı ortadan kaldırmak için gönderilmiştir.



TARTIŞALIM

Kur’an, tevhid inancına niçin bu kadar önem vermektedir?

Arkadaşlarınızla tartışınız.

Allah’ın (c.c.) oğullar ve kızlar edinmiş olması düşüncesi tevhid inancıyla asla örtüşmez. Bunun için Kur’an, Allah’ın (c.c.) oğlu ve kızı olduğu düşüncesini kabul etmediğini açıkça belirtir: **“Yahudiler; ‘Üzeyir Allah’ın (c.c.) oğludur.’ dediler. Hristiyanlar; da ‘İsa Mesih Allah’ın (c.c.) oğludur.’ dediler...”**¹² **“Cinleri, Allah’a ortak koşular. Oysaki onları da Allah yaratmıştı. Bilgisizce O’na oğullar ve kızlar yakıştırdılar. Hâşâ! O, onların ileri sürdüğü vasıflardan uzak ve yücedir.”**¹³

Bunların yanlışlığı Allah’ın (c.c.) zatında tekliğini inkar etmesindendir. Çünkü Allah (c.c.) asla ne doğurmuştur ne de doğurulmuştur. Bu yaklaşımların hepsi Kur’an’da açıkça reddedilmiştir. Allah (c.c.), her şeyin yaratıcısıdır ve tevhid inancı, Allah’ı (c.c.) şartsız bir şekilde birlemeyi gerektirir.

¹⁰ İhlâs suresi, 1-4. ayetler.

¹¹ Fatıha suresi, 5. ayet.

¹² Tevbe suresi, 30. ayet.

¹³ E’nâm suresi, 100. ayet.

2. Risalet

Risalet, “peygamberlik, nebilik, elçilik,” gibi anlamlara gelir.¹⁴ Terim olarak **risalet** Allah’ın (c.c.) vahiy yoluyla öğrettiği bilgileri ve O’nun emirlerini insanlara ulaştırıp ilahi elçilik görevini yapmaktır.

Peygamberler bizleri; iyiye, doğruya, huzura, başarıya götüren kılavuzlardır. İşte dünya hayatındaki insanı da rotasız bir gemiye benzetebiliriz. İnsanlara rotasını, yani neyi nasıl yaşayacaklarını öğreten peygamberlerdir.

Peygamberlik, çok ibadet edilerek elde edilecek bir unvan değildir. Bütün peygamberler, Allah (c.c.) tarafından seçilmiş önderlerdir. “...Allah, peygamberliği kime vereceğini daha iyi bilir...”¹⁵ Bu ayet bize peygamberliğin Allah (c.c.) tarafından verildiğini açıkça belirtmektedir. İlk peygamberden son peygambere kadar bütün peygamberler Allah (c.c.) tarafından gönderilmiş elçilerdir. Kur’an-ı Kerim’de bu husus çok açık bir şekilde ifade edilmekte ve onların arasında fark gözetilmeyeceği açıklanmaktadır: “**Peygamber, Rabb’i tarafından kendisine indirilene iman etti, müminler de (iman ettiler). Her biri Allah’a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine iman ettiler. ‘Allah’ın peygamberlerinden hiçbirisi arasında ayırım yapmayız. İştittik, itaat ettik. Ey Rabbimiz, affına sığındık! Dönüş sanadır.’ dediler.**”¹⁶

İslam inancında peygamberlere asla, ilahlık vasfı verilmez veya onlar Allah’ın (c.c.) oğulları olarak değerlendirilmez. Onlar da bizler gibi birer insandır. Ancak onları bizlerden ayıran en önemli özellik, Allah’tan (c.c.) vahiy almalarıdır. Bunun için peygamberleri olağanüstü, insanüstü varlıklar olarak değerlendirmek doğru değildir. Nitekim Kur’an-ı Kerim; “**De ki: Ben ancak sizin gibi bir insanım...**”¹⁷ buyurmaktadır.

Bununla birlikte peygamberler tebliğ ve emanet gibi bazı sıfatlara sahiptir. Nitekim Hz. Hûd bu durumu şöyle dile getirmektedir; “**...Ben, âlemlerin Rabb’inin gönderdiği bir**

elçiyim. Size, Rabb’imin vahyettiklerini duyuruyorum ve ben, sizin için güvenilir bir nasihatçiyim.”¹⁸ İşte peygamberlerin, Allah’tan (c.c.) aldıkları mesajları insanlara ulaştırmaları **tebliğ** sıfatı olarak adlandırılır.



TARTIŞALIM

“(Allah’ın emirlerini) onlara iyice açıklasın diye her peygamberi yalnız kendi kavminin diliyle gönderdik. Artık Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Çünkü O, güç ve hikmet sahibidir.”

(İbrahim sûresi, 4. ayet.)

Ayetten anladığınızı arkadaşlarınızla paylaşarak tartışınız.

14 Komisyon, Dini Terimler Sözlüğü, s. 287.

15 Enâm sûresi, 124. ayet.

16 Bakara sûresi, 285. ayet.

17 Kehf sûresi, 110. ayet.

18 A’râf sûresi, 67-68. ayetler.



NOT ALALIM

Tebliğ; “Allah’ın kendilerine indirmiş olduğu vahiyleri insanlara eksiksiz olarak bildirmesi” anlamında peygamberlerin sıfatlarından biridir.

“Peygamberin üzerine düşen (görev) sadece tebliğ etmektir...”

(Maide suresi, 99. ayet.)

Tebliğ, peygamberlerin görevi olmakla birlikte onlara iman eden müminler için de en öncelikli sünnettir. Yerine göre tebliğin farz olduğu durumlar da vardır. İslam dininin ilkelerinin tamamen unutulmaya yüz tuttuğu, haramların açıkça işlendiği, kötülüklerin toplumsal bir boyut kazandığı, din, can, mal, akıl ve namus emniyetinin kaybolduğu ortamlarda her mümin için tebliğ görevi farz olur.

“Bu Kur’an, onunla uyarılınsınlar ve tek bir ilah bulunduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye insanlara tebliğ edilmiştir.”

(İbrahim suresi, 52. ayet.).

Bütün peygamberler kendi toplumları içinde güvenilir olarak tanınan insanlardır. Güvenilir olmayan birinin peygamber olması söz konusu değildir. İşte peygamberlerin bu özellikleri **emanet** sıfatı ile değerlendirilir. Peygamberler emanete sahip çıkan, her hususta güvenilir kimselerdir. Bu durum kendilerine peygamberlik görevi verilmeden önce de geçerlidir. Peygamberimiz Hz. Muhammed’e (s.a.v.), Muhammed’ül-Emin denilmesi de bunun bir göstergesidir. Ayrıca emanet sıfatı, peygamberlerin, Allah’ın (c.c.) emir ve yasaklarını değiştirmeden insanlara aktardıklarını da ifade eder.

Peygamberler Allah’tan (c.c.) aldıkları emirleri insanlara ulaştırmanın yollarını bilen akıllı ve zeki insanlardır. Bu özellikleri de **fetanet** olarak adlandırılır. Fetanet, kuvvetli bir hafıza, güçlü bir mantık ve ikna kabiliyetine sahip olmayı ifade eder. Ancak sadece kuru bir akıl ve mantık değil, zekânın ötesinde bir idrake ve kalbe bağlı bir akli anlatır.

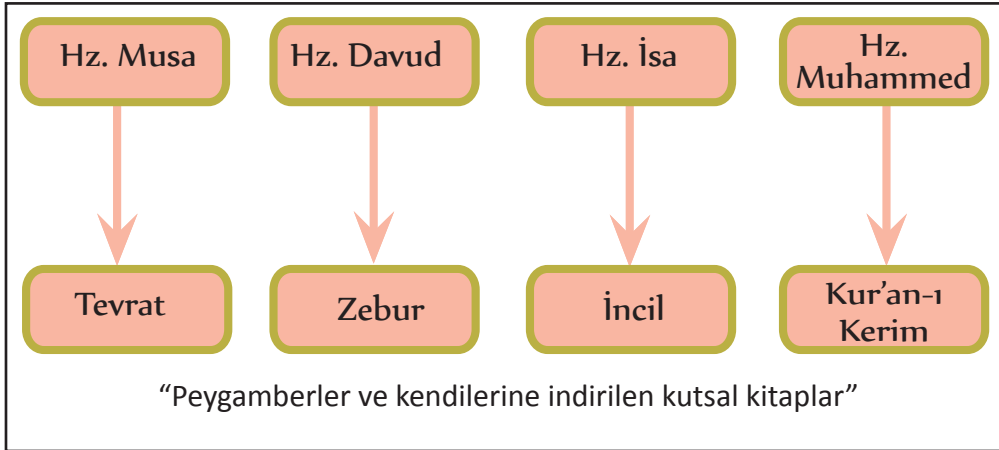
Yine peygamberlerin bir başka özelliği, onların doğru, dürüst ve sözlerini yerine getiren insanlar olmasıdır. Bu özellikleri de **sıdk** olarak tanımlanır. Aynı zamanda peygamberlerin; ilahî hükümleri, emir ve yasakları insanlara tebliğde ve verdikleri her türlü haberde doğru sözlü ve sadık olmalarıdır. Peygamberlerin söz ve fiillerinin aynı doğrultuda olmasıdır. Hz. Şuayb (a.s.), kendi halkına Allah’ın (c.c.) emirlerini anlatırken bu hususa şöyle vurgu yapar; “...Size yasak ettiğim şeylerin aksini yaparak size aykırı davranmak istemiyorum. Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Fakat başarmam ancak Allah’ın yardımı ile. Yalnız O’na dayandım ve yalnız O’na döneceğim.”¹⁹

Peygamberler, anlattıkları güzel şeyleri yaşayan, yaşadıkları toplumun kötü tutum ve davranışlarından kaçınan insanlardır. Bu onların en önemli özelliklerinden biri olan **ismet** sıfatının bir gereğidir. Peygamberler ismet sıfatları gereği her türlü günah işlemekten uzaktır. Onlar, Allah’tan (c.c.) aldıkları vahyi insanlara tebliğ ederken unutmaktan veya hata etmekten uzaktır.

¹⁹ Hud suresi, 88. ayet.

1. ÜNİTE

Risalet konusuyla ilgili bir kavram da vahiydir. Allah (c.c.) bütün peygamberlerine vahiy göndermiştir. **Vahiy**; Allah'ın (c.c.) çeşitli yollarla peygamberlerine bildirdiği ilahî mesajlara denir. Bu ilahî mesajların yer aldığı yazılı metinlere **ilahî kitaplar** denilmektedir. Dört büyük kitaptan ayrı olarak Yüce Allah'ın Cebrail aracılığı ile bazı peygamberlerine gönderdiği dinî emirler ve bu emirleri içeren sayfalara ise **"suhuf"** denilmektedir.



Peygamberlerin içinde kendilerine kitap gönderilenler ve gönderilmeyenler vardır. Hz. Musa'ya (a.s.) Tevrat, Hz. Davud'a (a.s.) Zebur, Hz. İsa'ya (a.s.) İncil ve Hz. Muhammed'e (s.a.v.) Kur'an-ı Kerim gönderilmiştir.

Biz Müslümanlar olarak bütün peygamberlerin Allah (c.c.) tarafından gönderildiğine inanırız. Kur'an-ı Kerim'den önce indirilen kitapların asılları bugün elimizde bulunmamaktadır. Ancak onların hepsinin ortak mesajının Allah'ın (c.c.) varlığı ve birliği ilkesi yani tevhid olduğunu kabul ederiz.

Peygamberler arasında ayırım yapmak ve bazısına inanıp bazısına inanmamak Kur'an-ı Kerim'in belirttiği ilkeleri inkar etmek anlamında olacağı için kabul edilemez bir durumdur.

Peygamberlik kavramıyla ilgili olarak bir diğer konu mucizedir. **Mucize**; peygamberlerin kendilerine inanmayan insanlara peygamberliklerini ispat etmek amacıyla Allah'ın (c.c.) iznine bağlı olarak gösterdikleri olağanüstü olaylardır. Burada dikkat edilecek husus, mucizenin peygamberin yetkisinde olan bir unsur değil de Allah'ın (c.c.) izniyle gerçekleşen bir olay olmasıdır.



"Kelime-i Tevhid: Lâ ilâhê illallâh Muhammedür Rasûlullâh"



Hız. İbrahîm'in (a.s.) ateşte yanmaması, Hız. Musa'nın (a.s.) asasının yılanı dönüşmesi, onun için Kızıldeniz'in açılması, Hız. İsa'nın (a.s.) görme engelli birinin gözünü a ması ve  l leri diriltmesi mucizelerden bazılarıdır. Hız. Muhammed'e (s.a.v.) verilen en büyük mucize ise Kur'an-ı Kerim'dir.

Risalet konusunu şu şekilde özetleyebiliriz:

- 1- Peygamberler Allah (c.c.) tarafından seçilen insanlardır.
- 2- Peygamberlerin görevleri Allah'tan (c.c.) aldıkları vahiyleri insanlara bildirmektir.
- 3- Peygamberler olağanüstü varlıklar değillerdir.
- 4- Onların da geçimlerini sağladıkları meslekleri vardır.
- 5- Toplumda  rnek, dürüst ve güvenilir insanlardır.
- 6- Allah (c.c.) tarafından mucizelerle desteklenmişlerdir.
- 7- Bütün peygamberler Allah (c.c.) tarafından gönderilmiştir ve hepsinin anlattığı temel ilke tevhid ilkesidir.

3. Ahiret

Ahiret; son, sonra olan, dünyadan sonraki sonsuz hayat demektir.²⁰ Dünya hayatından sonra gelen ahiret hayatı, İsrail adlı meleğin sıra üflenmesiyle başlayacaktır. **“S ra  flenince, Allah'ın diledikleri m s-tesna olmak üzere göklerde ve yerde ne varsa hepsi ölecektir. Sonra ona bir daha üflenince, bir de ne g resin, onlar ayağa kalkmış bakıyorlar!”**²¹

Ahiret konusuyla ilgili olarak birtakım kavramlar karşımıza çıkmaktadır. Ahireti daha iyi kavrayabil-memiz için bu kavramlara genel hatlarıyla bakabiliriz:

Berzah:  l mle başlayıp tekrar dirilme zamanına kadar sürecek olan ara dönem.²²

Kıyamet: Kalkma, doğrulma, dikilme, ayaklanma, dirilme. Evrende bulunan her şeyin yok olma-sıyla, ölen tüm insanların yaptıklarının hesabını vermek üzere diriltilecekleri zaman.²³

Mahşer: Kıyamet günü ikinci kez sıra  flendikten sonra bütün insanların diriltilerek mezarlarından kalkıp dünyada iken yaptıkları her şeyin hesabını vermek üzere toplanacakları yer.²⁴

Mizan: Doğru ve yanlışın, hak ve batlın, zulüm ve adaletin, iyilik ve kötülüğün farkını bildiren hüküm. **“şüphesiz ki Allah, kitabı (Kur'an-ı Kerim) ve mizanı gerçek olarak indirdi...”**²⁵ Kıyamet günü insanların günah ve sevabını tartan ve nasıl olduğu bilinmeyen terazi.²⁶ **“O gün kimin tartılan ameli ağır gelirse işte o, hoşnut edici bir yaşayış içinde olur.”**²⁷

Sırat Köprüsü: Mahşer yerinden itibaren cehennemin üzerinden cennete kadar uzanan ve insanla-rın dünyada yapmış oldukları davranışlar ve imanlarına göre üzerinden geçecekleri veya geçemeyecekleri köprü.²⁸ **“Cehennemin ortasına sırat köprüsü kurulur. Oradan, peygamberlerden  mmetleriyle beraber ge- enlerin ilki ben olacağım. Peygamberlerden başka o gün kimse konuşamaz. Peygamberlerin sözleri de ‘Ey Allah'ım! ( mmetimi) kurtar.’ olur.”**²⁹

20 Komisyon, Dini Terimler Sözlüğü, s. 10.

21 Zümer suresi, 68. ayet.

22 Komisyon, Dini Terimler Sözlüğü, s. 47.

23 Komisyon, Dini Terimler Sözlüğü, s. 260.

24 Komisyon, Dini Terimler Sözlüğü, s. 278.

25 şura suresi, 17. ayet.

26 Komisyon, Dini Terimler Sözlüğü, s. 304.

27 Karia suresi, 6-7. ayetler.

28 Komisyon, Dini Terimler Sözlüğü, s. 412.

29 Müslim, İman, 84.



TARTIŞALIM

“Göklerde ve yerde olanları Allah’ın bildiğini görmüyor musun? Üç kişinin gizli konuştuğu yerde dördüncüsü mutlaka O’dur. Beş kişinin gizli konuştuğu yerde altıncısı mutlaka O’dur. Bunlardan az veya çok olsunlar ve nerede bulunurlarsa bulunsunlar mutlaka O, onlarla beraberdir. Sonra kıyamet günü onlara yaptıklarını haber verecektir. Doğrusu Allah, her şeyi bilendir.”

(Mücadele suresi, 7. ayet.)

Yukarıdaki ayetin insanların hayatlarını nasıl etkileyeceği ile ilgili düşüncelerinizi arkadaşlarınızla paylaşınız.

Cehennem: İnanılması gereken şeylere inanmayan ya da inandığı halde inanmayanların hayatını sürdüren ve günahı affedilmeyen insanların ahiret âleminde cezalandırılacakları yer.³⁰

Cennet: Günahsız, günahları affedilen ya da günahlarının cezasını cehennemde çekmiş olan müminlerin, içerisinde sonsuza dek kalacakları yer.³¹

Rabbimiz iyilerin özelliğini sıralarken şu hususlara vurgu yapmaktadır: **“Allah’a ve ahiret gününe inanırlar, iyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar, hayır işlerinde de birbirleriyle yarışırırlar. İşte onlar iyi insanlardandır.”**³² Ahirete iman, bizleri Allah’a (c.c.) karşı sorumlu birer insan konumuna yükseltir.



TARTIŞALIM

“Allah’a ve ahiret gününe inanan kimse komşularına eziyet etmesin rahatsızlık vermesin. Allah’a ve ahiret gününe iman eden kimse, misafirine ikramda bulunsun. Allah’a ve ahiret gününe iman eden kimse, ya hayır söylesin ya da sussun.”

(Buhârî, Edep, 31.)

Peygamber Efendimiz’in (s.a.v.) sözünü ahiretin insan hayatına etkisi açısından nasıl değerlendirebiliriz arkadaşlarınızla tartışınız.

Bir Müslüman için ne dünya hayatı ne de ahiret hayatı tek başına yeterlidir. Bunun için Rabbimiz bizden şöyle dua etmemizi istemektedir: **“...Ey Rabbimiz! Bize dünyada bir güzellik ve ahirette de bir güzellik ver ve bizi ateş azabından koru!...”**³³

³⁰ Müslim, İman, 58.

³¹ Müslim, İman, 60.

³² Al-i İmran suresi, 114. ayet.

³³ Bakara suresi, 201. ayet.



Bu hususu M. Akif Ersoy da dizelerinde şöyle dile getirmektedir:

*“...Hatadır ahiretten beklemek dünyada her hayrı:
Öbür dünya bu dünyadan değil, hem hiç değil, ayrı.
Sen ey sersem ki “Üç günlük hayatın hükmü yok” der de,
Sanırsın umduğun amadedir ferdâ-yı mahşerde;
Ne ekmiştin ki mahsul istiyorsun bir de ferdadan?
Senin meşru’ olan hakkın: Bugün hüsrân, yarın hüsrân!
Eğer maksudu ancak ahiret olsaydı Yazdan’ın;
Ne hikmet vardı ibdâ’ında hiç yoktan bu dünyanın?..”³⁴*

Milli şairimiz M. Akif Ersoy bu dizelerinde hayatı sadece ahiret olarak değerlendirip, dünyayı ihmal etmemizin doğru olmadığını belirtmektedir. Ahiret gününe inanan bir insanın temizliğine; çalışmasına, sorumluluklarına dikkat etmesi gerekmektedir. “Ahirete inanıyorum.” diye sorumlulukları ihmal etmek büyük bir sorumsuzluktur.

Dünya hayatı, ebedî hayat olan âhiret hayatının kazanılacağı ve şekilleneceği yerdir. Bu nedenle insanın âhirette karşılaçağı şeyler dünyadayken elde ettiği şeylerdir.³⁵ İşte bu bağlamda ahiret inancı dünyamızı güzelleştiren bir inançtır. Yaptığı kötülüklerin, haksızlıkların, saygısızlıkların elbet bir gün karşılığını göreceğine inanan bir insan davranışlarına çekidüzen verir.

Yeniden dirilmeye inanmayan insanların merak ettikleri şeylerden biri de un ufak olmuş

kemiklerin tekrar nasıl canlanacağıdır. Bunun için de ahiret inancına karşı çıkarlar. Ancak her şeyi yaratan Allah (c.c.) bu konuda sorusu olanlara güzel bir cevap vermektedir: **“Kendi yaratılışını unutarak ve bize bir misal vererek; ‘Şu kemikleri kim diriltecek?’ dedi. De ki: Onları ilk defa yaratan diriltecektir...”**³⁶



YORUMLAYALIM

“Kıyamet günü için adalet terazileri kurarız. Hiç kimseye bir haksızlık edilmez. (İnsanın yaptığı) bir hardal tanesi ağırlığınca da olsa onu getiririz. Hesap gören olarak biz yeteriz.”

(Enbiya suresi, 47. ayet.)

Ayeti, ahirette Allah’ın adaleti çerçevesinde düşünerek yorumlayınız.

Ahiret inancının kazanımlarıyla ilgili örneklerden yola çıkarak sizler de farklı kazanımları belirtiniz.

Ahiret inancının kazanımları;

- 1- Sorumluluk bilinci verir.
- 2- İyiliklere yönlendirir.
- 3- Kötülüklerden uzaklaştırır.
- 4-
- 5-

Canlı-cansız bütün varlığı ilk defa yaratan Allah (c.c.), onları ikinci defa da yaratmaya kâdirdir. Dünyamızda bunun örnekleri çoktur: Toprağa atılan tohumun yeniden filizlenmesi, kuruyan toprağın suyla tekrar canlanması, kışın kuruyan ağaçların baharda yeniden yeşermesi örneklerden bazılarıdır.

34 Mehmet Akif Ersoy, Safahat, s. 315.

35 bk. Necm suresi, 39-40. ayetler.

36 Yasin suresi, 78-79. ayetler.